

Född i Gråterskans tecken

av Åsa Roos

Ett mordmysterie med religiösa övertoner till Coriolis
Äventyret tillhör 20,000-teckenprojektet

Illustrationen på omslaget kommer ifrån Hyperlexian
<http://hyperlexian.blogspot.com/>

Läs mer om Creative Commons licensen på <http://creativecommons.org>

Ett mjukt snyftande hördes från den lilla alkoven tillägnad Gråterskan. Inte så konstigt kanske - ikonen stod trots allt för tröst till de som lämnats kvar av de döda. Mustig rökelse slingrade sig som känslspröt ut genom öppningen och slöt sig samman med det väldoftande moln som redan bildats i taket på kapellet.

Ingen såg den unga kvinnan med tårarna strömmande från ansiktet när hon lämnade kapellet, och det tog ytterligare någon timme innan den då kraftigt nedkylda babyn gjorde nog ljud av sig för att höras och upptäckas av kapellets besökare.

Det lilla barnet togs om hand av en tempelvärdare, växte upp till en ung, oansenlig och dygdig flicka, och på hennes sextonde levnadsår började tårarna rinna, och har inte slutat sedan dess.

Caveat lector!

Född i Gråterskans tecken är ett äventyr i 20.000-teckenserien. Det innebär att äventyret inte är 1. testspelat 2. komplett. Mycket av äventyret behöver därför du som spelare själv fylla ut. Det här är mer ett uppslag än ett färdigt äventyr, så ta dig tiden att läsa igenom och komplettera texten där du tycker att det behövs.

Stämningen i äventyret

Född i Gråterskans tecken utspelar sig i de mystiska och religiösa domänerna av Coriolis värld. Rökelsen ligger tung, liksom ödet och ödestron. Inkarnationen av ikonen och hennes krafter är både vördad och ifrågasatt. Är det Gråterskan som kommit till världen eller är det bara resultatet av en överspänd ung kvinnas fantasier?

I slutändan är det du som spelare som måste avgöra vilket inflytande Jalilla haft på sitt tempel, och om hon verkligen varit en inkarnation av Gråterskan, och i så fall vad hennes hämnd på de som bragt henne om livet omfattar.

Synopsis

För nästan tjugo år sedan lämnades en nyfödd flicka i Gråterskans alkov i ett litet tempel på planeten Mira. Flickan - som sedermera fick namnet Jalilla - växte upp som en del av den familj av tempelvärdare som fann henne i kapellet.

På cykladen under hennes sextonde år började tårarna rinna på Jalilla. Det var inga floder, utan en stilla gråt som inte verkade påverka flickan i hennes dagliga rutiner särskilt mycket. Det som däremot påverkade både henne och hennes dagliga liv var de sörjande som drogs till henne. Hon hade en underlig förmåga att trösta.

Jalilla blev ett fenomen på Mira, men ett fenomen som inte alltid togs emot med öppna armar. Inom ikontron fanns en rad mäktiga intressen som inte bara var dedikerade till sin fraktion, utan även såg mer pragmatiskt på ikon-tillbedjan. De här inflytelserika personagen var lite kluvna inför Jalillas egenskaper. Å ena sidan ville de inget hellre än att den unga flickan avslöjades som en bluff, å andra sidan drog Jalillas stilla gråtande in en oväntad rikedom till det lilla templet på Mira. Gåtan fick dock sin tragiska avslutning när den unge Petrovno gråtande en morgon rusade in på Meryams rum och utannonserade att Jalilla var död, mördad.

Det är nu rollpersonerna kommer in i berättelsen för att reda ut den härva som Jalillas mord givit upphov till. Jalilla hittas död i sin favoritalkov och tårarna som strömmat från hennes ögon sedan hon var sexton år gammal har ersatts med tårar av blod. Vid en undersökning hittar rollpersonerna bevis för att Jalilla förgiftats och döende tagit sig till sin alkov i templet. Den som först pekas ut i härvan är Meryam, Jalillas beskyddare, eftersom hon är den person som sist haft tillgång till Jalilla. Det visar sig dock att det inte är riktigt sant. Missunsamma vittnen har sett Petrovno röra sig från Jalillas cell, sent på natten, uppenbart arg och upprörd. Petrovno pekas ut som Jalillas älskare, men han blir också friad från misstanke när ett paket anländer till Meryam via templets internpost. Det är en ekonomisk redogörelse för hur översteprästen Bensain förskingrat åtskilliga pengagåvor som templet fått i Jalillas namn. Bensain är också den enda som utan tillåtelse kan gå in i templets alla rum, inklusive apotekariet, där giftet som dödat Jalilla finns lagrat. Bensain gjorde det av religiös övertygelse och ren girighet.

Vad har hänt?

Rollpersonerna har fått ett meddelande från Meryam som någon av dem känner på något vis. Meddelandet berättar att Jalilla, som rollpersonerna mycket väl kan känna till, har mördats och att Meryam själv står anklagad för brottet. Hon vill ha hjälp utifrån för att reda upp mysteriet.

Introduktionen till äventyret

Av någon anledning, vare sig det är jakten på arbete eller kanske ett behov av vila och återhämtning, befinner sig rollpersonerna på Mira, gärna i närheten av det tempel där Jalilla bott och verkat. Det är inte omöjligt att rollpersonerna sedan tidigare känner till "Miraklet Jalilla" som hon kallas. Det är heller inte omöjligt att rollpersonerna sökt sig till Mira just på grund av Jalillas egenskaper - hon är trots allt vad man tror en inkarnation av Gråterskan. Många söker tröst hos henne.

När rollpersonerna landar på Mira nås de av den fruktansvärda nyheten att Jalilla är död. Ungefär samtidigt får passande person i besättningen en lapp eller ett meddelande som säger - i motsats till nyheterna - att Jalilla mördats och att deras hjälp behövs.

Att just rollpersonerna får lappen kan förklaras med att de antingen redan är ryktbara, ödet, eller att någon av dem tidigare besökt templet på Mira och gjort sig till vän med Meryam.

Ankomsten

När rollpersonerna ankommer till det lilla templet slingrar sig en lång och massiv kö upp mot den bergstopp där templet ligger. Rökelsestrimor stiger upp i den klarblå himlen och det hörs sång, böner och klagogråt i hela den långa kolonn av människor som sökt sig till templet där Jalillas sista viloplats är inhyst.

Det kan ta ett bra tag att krångla sig förbi alla människor som mer eller mindre slagit läger här i väntan på att bli insläppta. Ingen kommer nämligen genom dörrarna på det lilla templet - ingen utom rollpersonerna förstås. Habin Masrouq, den präst som skrivit lappen i Meryams namn, släpper in dem.

Habin Masrouqs berättelse

Masrouq är en ålderstigen man som tagit hand om Meryams religiösa fostran. Han är därför bestört och mycket upprörd över de anklagelser som lagts mot Meryam. Att hon skulle ha kunnat mörda sin egen skyddsling är lika avlägset för Masrouq att tro på som att han själv skulle kunnat sätta kniven i Meryam.

Masrouq vill därför att rollpersonerna undersöker Jalillas kropp och den kväll då hon måste ha mördats för att rentvå Meryam.

“Meryam älskade Jalilla som sitt eget barn. Hon uppfostrade henne, fick henne att blomstra och ledde henne genom svårigheterna när Jalillas tårar började rinna. Avund, säger de. Bah! Meryam älskade Jalilla. Kärlek lämnar inte rum för avund!”

Masrouq kan också berätta att:

- Jalillas kropp hottades av Petrovno, som inte slutat gråta sedan dess.
- Jalillas ögon var igenklustrade av blod, och blod hade runnit längs med hennes ansikte.
- Man hittade blodiga hand- och fotavtryck från Jalilla hela vägen från köket till hennes favoritalkov där Petrovno fann henne död.
- Meryam var den enda som gav Jalilla kvällsmat. Jalilla hade tidigare på dagen dragit sig tillbaka till sin cell för att meditera.
- Jalilla hade varit orolig de senaste dagarna och inte riktigt sig själv.
- Meryam och Petrovno var de enda två personer som verkligen pratade med Jalilla.
- Meryam sitter i arrest i sin cell, misstänkt för mordet på Jalilla.

Om Jalilla:

- På cykladen vid Jalillas sextonde levnadsår började hon gråta. Tårarna strömmade oavsett vad läkare gjorde eller präster bad.
- De som besökte Jalilla berättade om den tröst och frid de upplevde i samband med deras besök. Som att Jalilla inkarnerade allt som var och är gråterskan.
- Templet fick enormt mycket stöd och gåvor tack vare Jalilla, men befinner sig ändå i ekonomiskt trångmål, utan att någon vet riktigt hur det gått till.

Att möta Meryam

Meryam är en kvinna i 40-årsåldern med trivsamma skrattrynkor och ett litet glatt ansikte som, när rollpersonerna träffar henne, är förvridet i sorg och tårar. Hon doftar sött av rökelse och nyvättat tyg och trots sin fångenskap som varat i ett par dagar är hon välklädd och välvårdad. Meryam säger sig vara helt oskyldig till det mord hon anklagats för.

Meryam kan avslöja att:

- Jalilla fastat de senaste fyra dagarna - trots det ville hon ändå ha mat tillskickad sig som vanligt. Den mat som Jalilla skulle ha ätit natten då hon dog var orörd. Och förgiftad.
- Meryam, Bensain och läkaren Adnan är de enda som har tillgång till giftskåpet där giftet som tog Jalilla av daga förvaras.
- När Jalilla dog satt Meryam i djupmeditation och väcktes av medicinstudenten Petrovno som går i lära hos Adnan.

- Petrovno och Jalilla hade ett nära förhållande. Meryam tror att de var älskande, men i sådana fall mycket diskreta.

Meryam vet att Jalilla inte hade något emot att bli utpekad som Gråterskans inkarnation, däremot tyckte hon illa om bruket som Khamile, templets administratör, infört som krävde gåvor av de som sökte upp Jalilla.

Jalilla hade veckan innan hon dog - i samband med att templet dragit ner på sina bistånd med anledning av att ekonomin brast - varit mycket upprörd. Meryam misstänker att hon upptäckt något med templets ekonomi som gjort henne arg och förtvivlad.

Meryam kan berätta följande om Jalilla:

- Hon själv var den som hittade spädbarnet som sedermera skulle få namnet Jalilla i Gråterskans alkov i templet.
- Jalilla var helt normal till sitt sextonde levnadsår då tårarna började rinna på henne. Hon blev undersökt av läkare, bland annat Adnan.
- Man tog in henne och bad för henne och hon var till och med på Coriolis för att undersökas av den översteprästinnan som då innehöll Gråterskans ämbete. Undersökningarna gav inget mer resultat än att Jalilla grät och man visste inte varför.
- Jalilla var en mild och blid prästinna som fogade sig i det mesta utom när de behövande inte fick tillträde till henne, det avskydde hon.
- Meryam själv kan inte bevisa sin oskuld, men hon vädjar till de rollpersoner som känner henne. Hon skulle aldrig kunna göra något sådant här.

Petrovno

Petrovno är en ung man som studerar läkarvetenskap i Gråterskans tempel under Adnan, tillsammans med en rad andra studenter. Han är välansad, kortklippt och har de typiska läkarhänderna, rena och mjuka händer med kortklippta naglar. Han är nedstämd och sorgsen, ögonfransarna är kantade av tårar och Jalillas död har uppenbarligen tagit hårt på honom.

Vad Petrovno kan berätta:

- Petrovno var den som hittade Jalilla död. Hon satt i sin vanliga alkov framför en ikon av Gråterskan. Hennes ögon var öppna, blod hade fyllt dem och runnit längs med hennes ansikte. Den långa rökelsestickan hade brunnit ner till någon centimeter (och en lång sticka brinner i två - tre timmar) och hon var sval när han rörde henne.
- Det var inte enbart tårarna som var av blod, blod hade också runnit ur öron, näsan och munnen tillsammans med skummig saliv som samlats i mun-giporna.
- Det fanns blodiga spår på vägen till alkoven, vilket tyder på att giftet redan verkade när hon gick dit.
- Petrovno vet att giftet kommer ifrån det skåp som finns i medicinskåpet. Skåpet är låst och de enda som har nycklarna är Bensain, Adnan och Meryam.

Om Jalilla:

- Jalilla och Petrovno träffades då Jalilla började gråta. Om Petrovno blir pressad berättar han att de ganska snart efter första mötet började träffas i hemlighet. De hade mycket gemensamt och Jalillas tillstånd gjorde det lätt för dem att hitta ursäkter.
- Jalilla var en mild och god person, kärleken och trösten själv för de som träffade henne. Men på senare tid var hon orolig och beklämd och ville bara träffa

Född i Gråterskans tecken

Coriolis

Meryam och Petrovno och till slut bara Meryam.

- Petrovno säger - om han måste - att Jalilla sagt att deras förhållande tagit slut, att hon ville bryta upp. Enligt henne själv för att hon inte ville skada Petrovno.
- Om rollpersonerna pressar på ytterligare kan Petrovno berätta att den kväll då Jalilla bröt upp med honom var kvällen då hon blev förgiftad.

Adnan

Adnan är en gammal man, närmare åttio år, som ser mycket dåligt och darrar konstant. Adnans hjärna är dock i toppskick, men han kan inte längre urskilja etiketterna på de glas och flaskor som står i medicinskåpet. Han har själv fortfarande nyckeln, men det är Petrovno som får plocka läkemedel och gifter ur skåpet.

När han träffar rollpersonerna i samband med deras undersökning av Jalillas kripp är det uppenbart att han inte längre kan fungera som läkare utan hjälp och att den hjälpen kommer ifrån Petrovno.

Jalillas kropp:

- Jalillas kropp verkar inte ha påbörjat föruttnelseprocessen än. Hennes leder är mjuka och har enligt Adnan aldrig drabbats av rigor mortis.
- Huden är len och mjuk och visar inga tecken på död - inte synbara sådana. Hon är rumstempererad, det är allt.
- Ögonen är blodsprängda, men hon har tvättats ren från blodet som strömmat från ögon, öron och mun.
- Jalillas kropp doftar rökelse, närmare bestämt den mjuka doft associerad med gråterskan.
- Jalillas kropp kommer inte att börja ruttna. Istället kommer den mjuka doften av rökelse bli starkare och starkare tills det alltid doftar rökelse från henne. Hennes ögon börjar avsöndra vätska, som vid analys visar sig vara tårvätska.

Adnan kommer att förbjuda en obduktion. Han och Petrovno känner redan till ämnet som hon förgiftats med. Det låg i hennes mat och kom från medicinskåpet där en liten mängd av giftet försunnit.

I övrigt kan Adnan inte berätta så mycket, utöver det rollpersonerna förmodligen redan visste. Det finns en fjärde person med tillgång till medicinskåpet och det är Petrovno.

Att tala med kökspersonalen

Det råder en nästan letargisk stress i köket. Maten lagas i korta stötar, nästan som att de som arbetar där står stilla tills dess att de får ett ryck och i sista sekund kryddar, vänder och rör om. Köket doftar gott av färska örter som hackats, jordiga grönsaker och under allt annat den kopparstuckna doften av färskt kött.

Det är tydligt att köket påverkats hårt av nyheten om Jalillas död och att den döden orsakats av den förgiftade maten.

Vad kökschefen kan berätta:

- Köket levererade maten till Jalilla separat. Det var Meryam som bar brickan.

- Jalillas sista måltid bestod av en vitlöksdoftande tomatsoppa, en kopp te och en smörgås av grovt bröd med lite ost och paprika på. (Spelledaren får så klart byta ut maträtterna mot något mer Corioliskt om så önskas.)

I övrigt hade kökschefen mycket lite med Jalilla att göra.

Kökshjälpen skvallrar:

- De hade "hört" att Petrovno hade ett förhållande med Jalilla. Förhållandet tog slut kvällen då Jalilla dog.
- En av kökspersonalen såg och hörde uppbrottet när de skulle hämta disken från Jalillas rum. Petrovno var mycket arg och upprörd och frågade upprepade gånger "varför". Han skakade till och med om Jalilla så hårt att hennes tänder skallrade.
- Maten på brickan såg orörd ut och kökshjälpen vågade sig inte in för att ta den.
- Bensain var den som på morgonen efter att Jalilla hittats begärde att maten skulle undersökas.

Khamile

Khamile är templets ekonom och den som flaggat för att templets ekonomi inte är vad den borde vara. Jalilla och Khamile hade bråkat en hel del om kassaböckerna men de är ytterst tillhöriga Bensain som givit order om att de inte får visas upp utom för de som jobbar med dem, det vill säga Khamila och Bensain. Det är tveksamt om rollpersonerna har såpass mycket auktoritet att de kan begära ut böckerna.

Khamila är en lättpåverkad och något godtrogen person med ett oerhört skarpt sinne för ekonomi. Hon beundrar Bensain men hon avgudade Jalilla, trots deras meningsskiljaktigheter.

Khamile kan berätta att:

- Jalilla ofta kom och satt med de ekonomiska redogörelserna för templet. Eftersom Khamile inte kunde säga nej fick hon även se kassaböckerna. (Khamile måste ha ett skäl att lita på rollpersonerna för att avslöja det här.)
- Jalillas undersökningar var hemliga för alla utom Khamile. Inte ens Bensain visste om dem.
- På senare tid frågade Jalilla mycket om de skatter och tionden som enligt böckerna gick till Coriolis.
- Khamile vet inte vad det är Jalilla har hittat - hon vet att mycket pengar går till ett konto på Coriolis, men det är vad hon förstår ett tempelkonto, och därför helt legitimt.
- De många och stora utbetalningarna till huvudtemplet har tömt templets kassakistor och templet har fått dra in på bistånd.

Om rollpersonerna tillsammans med Khamile gör lite efterforskningar hittar de samma sak som Jalilla funnit. Att Bensain under åtskilliga år tömt templet på tillgångar för att göra sin egen fastighet på Coriolis större och större. Huvudtemplet har inga krav på templet; de har Bensain sedan länge förhandlat bort.

Jalillas paket

Med hjälp av Petrovno kan rollpersonerna återskapa den väg Jalilla troligtvis tog då hon rörde sig igenom templet. Hon lämnade blodspår efter sig. Till att

Född i Gråterskans tecken

Coriolis

börja med bara några droppar, men sedan mer utbredda fot och handavtryck där hon kände sig fram. En riktigt uppmärksam rollperson märker att hon bara använder vänster hand för att stödja sig och känna sig fram tills dess att hon passerat det lilla postkontoret. Därifrån använder hon både höger och vänster hand. Anledningen till det är att när hon passerar kontoret lägger hon ett paket adresserat till Meryam i inhögen på skrivbordet. Här inne har hon dock varit mycket försiktig med att inte lämna blodspår. Det finns bara ett par fingeravtryck precis innanför dörren och ett par avtryck på paketet.

Ödet och syner kan mycket väl leda rollpersonerna hit. Här finns trots allt de bevis som behövs för att sätta fast Bensain för mord och förskingring.

Jalillas paket levereras

Om rollpersonerna sitter fast kan du låta det paket med bevis som Jalilla satt samman dyka upp hos Meryam. Det är en noggrann redogörelse för hur mycket Bensain stulit och en lapp som pekar ut Bensain som mördaren.

Bensain

Bensain är en rikt utsmyckad man med guldringar och juveler som pryder kroppen. Han är smal och lång. Hans ögonfransar är så ljusa att de knappt syns och hans axlar är breda nog att bära upp hans kropp.

Håret har börjat bli tunnare, så han döljer det med kalott eller hatt, allt i samma luxuösa och dekadenta stil.

Bensain ger överhuvudtaget intrycket av att Jalillas död inte är riktigt lika tung för honom som för resten av templet.

Vad Bensain kan berätta:

- Han gick och lade sig tidigt natten då Jalilla dog. (Lögn)
- Vad han förstår var det Meryam som förgiftade Jalilla, man hittade gift i maten.
- Visst har Bensain nycklar till hela templet, men även Meryam och Adnan har nycklar till giftskåpet.
- Adnan ser knappt, så han kan inte ha plockat fram giftet.
- Meryam var avundsjuk på uppmärksamheten Jalilla fick. (Lögn)

Om Jalilla:

Ett utmärkt exempel på vad som händer om klasslösa får för mycket makt. Själv trodde inte Bensain att Jalilla var en inkarnation av Gråterskan. Då vore hon inte död.

Bensain är insatt i det mesta som händer i templet. Om det verkar som att rollpersonerna är honom på spåren så försvinner han helt sonika från Mira. Hans förskingringsaffärer har gjort honom enormt rik. Han har resurser.

Bensains bekännelse, om han tas fast:

- Jalilla kom på honom med att förskingra när hon skickades till Coriolis för att undersökas. Hon tillbringade mycket tid med att försöka hitta bevis.
- Hon konfronterade Bensain med bevisen när templet fick dra ner på sina allmosor.
- Jalilla hotade att avslöja Bensain, så Bensain träffade henne natten till

hennes död och tvingade henne att välja mellan avslöjandet och Meryams liv. Hon valde Meryams liv och Bensain tvingade henne att dricka giftet efter att hon lämnat över alla bevis hon samlat in.

- Bensain förgiftade maten och lämnade Jalilla att dö.

Jakten på Bensain

Om Bensain lyckas fly är det ett utmärkt tillfälle att låta rollpersonerna ge sig ut på mördarjakt.

Alternativt slut

Genom Gråterskans nåd är Jalilla inte alls död. Hon har bara legat i djup dvala, så nära döden man kan komma utan att faktiskt dö. Hon och Petrovno har diskuterat giftet förr och Jalilla vet att det får sämre effekt och att chansen för överlevnad är större när det intas på fastande mage.

Vid den ceremoni som skall jordfästa Jalilla stiger plötsligt en kraftig doft av sötmandel och rosor från Jalilla. Det är det sista av giftet som går ur hennes kropp. I åsyn av de tusentals personer som kommit för att ta farväl drar Jalilla ett djupt andetag och sätter sig upp.

Hennes syn är för alltid förlorad, och nu rinner blodblandade tårar från hennes ögon, men Jalilla lever. Om Bensain fortfarande är fri och lever när Jalilla vaknar får han en hjärtattack i samma ögonblick och hittas död i sitt lyxiga hem ett par dagar senare.

Poetisk rättvisa.

Spelledarpersoner

Habin Masrouq

Habin Masrouq är en man i 60-årsåldern som tjänat Gråterskan i större delen av sitt liv. Han är Meryams andlige fostrare och fick ta hand om henne då hon var en ung kvinna. Han har alltid känt sig som en far för henne och de anklagelser hon får utstå nu sårar honom mycket djupt. Meryam skulle enligt honom aldrig kunna skada en annan människa.

Meryam

Meryam är en kvinna i 40-årsåldern som varit en del av Gråterskans tempel sedan hon var tonåring. Hon har arbetat som tjänarinna ända sedan hon blev kallad av ödet. När Jalilla dök upp visste hon att hennes stund hade kommit, att det var hon som var Meryams öde. Därför blev hon inte förvånad när Jalilla började gråta. Det var ett öde som var skrivet i stjärnorna.

Född i Gråterskans tecken

Coriolis

Adnan

Adnan är templets läkare och närmar sig snabbt döden. Hans händer skakar okontrollerat och hans syn har redan svikit honom. Han är bitter på sin kropp som inte låter honom utöva sitt yrke, men förväntar sig att kunna arbeta fram tills dess att han dör, inom en kort period. Petrovno är hans enda lärjunge, och han är konstant kritisk mot Petrovnos framsteg, något som bottnar i avund. Adnan vill inte dö än.

Petrovno

Petrovno är 23 år gammal, läkarstudent och helt förälskad i Jalilla. Jalillas död har förstört honom fullständigt och han funderar på att lämna Mira och den alltid lika kritiska Adnan för att slippa undan minnena. Petrovno är en rödlätt man med vackra, sneda ögon. De är klarblå med en tjock, mörk rand runt iris. Han har ett väldefinierat och starkt ansikte samt en lång och gänglig fysik. Hans händer är smäckra och välvårdade och han doftar svagt av sandelträ.

Khamile

Khamile är mycket godtrogen och naiv, trots sina närmare fyrtio levnadsår. Det är som att hon enbart vill tro världen om gott och blir besviken varje gång den sviker henne, som den oundvikligen gör.

Khamile är en stark och rund person, med mjuka linjer men hårda muskler. Hon har stora vackra ögon, som juveler glittrar de i hennes mörka ansikte och hon doftar svagt av rökelse och tvål.

Bensain

Bensain är en mycket girig man, som en gång för längesedan stod Gråterskan mycket nära. Han blev svårt sviken och sveket fick honom att tappa tron på allt utom makt och pengar. Han bygger sig osårbar genom att samla de båda och forma dem till ett skal runtomkring sig. Bensain är - eller kanske snarare var - en mycket vacker man. Lång och bredaxlad med symmetriska och vackra nordiska anletsdrag är han fortfarande slående, men hans svek och girighet har etsat fula linjer i hans ansikte.

Född i Gråterskans tecken

Ett mjukt snyftande hördes från den lilla alkoven tillägnad Gråterskan. Inte så konstigt kanske - ikonen stod trots allt för tröst till de som lämnats kvar av de döda. Mustig rökelse slingrade sig som känslspröt ut genom öppningen och slöt sig samman med det väldoftande moln som redan bildats i taket på kapellet.

Ingen såg den unga kvinnan med tårarna strömmande från ansiktet när hon lämnade kapellet, och det tog ytterligare någon timme innan den då kraftigt nedkylda babyn gjorde nog ljud av sig för att höras och upptäckas av kapellets besökare.

Det lilla barnet togs om hand av en tempelvärdare, växte upp till en ung, oansenlig och dygdig flicka, och på hennes sextonde levnadsår började tårarna rinna, och har inte slutat sedan dess.

Det här äventyret ingår 20.000-teckenprojektet.
Läs mer på <http://discordia.se>